

Sygn. akt V KO 54/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

w sprawie **P. K.**

oskarżonego z art. 207 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 listopada 2014 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego w G.

z dnia 16 października 2014 r., sygn. akt II K [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

W dniu 30 czerwca 2014 r. do Sądu Rejonowego w G. wpłynął akt oskarżenia przeciwko P. K., któremu zarzucono dokonanie przestępstwa z art. 207 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w G. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu Sądowi Rejonowemu, motywując to tym, że oskarżony jest radnym z obszaru sądu, a jego żona R. K., która złożyła zawiadomienie o przestępstwie, jako członek zespołu do spraw przemocy kontaktuje się z sędzią Sądu Rejonowego w G., z kierownikiem poradni psychologicznej w tym mieście, a także prokuratorami z G.. Także siostra pokrzywdzonej jako członek zespołu eksperckiego od spraw przemocy w rodzinie współpracuje z sądem i prokuraturą. Spowodowało to, że oskarżony twierdzi, iż doniesienia przeciwko niemu są

spreparowane i sprawę na etapie postępowania przygotowawczego prowadziła inna niż g. jednostka prokuratury, a obrońca oskarżonego wystąpił o przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi poza obszarem apelacji [...] oraz alternatywnie o wyłączenie od orzekania w sprawie sędziów z wydziału karnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Bezsporne jest, że przepis art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. Przewiduje bowiem odstępstwo od ustawowych reguł określenia właściwości miejscowej sądu. Stąd też jego zastosowanie może nastąpić tylko wtedy, gdy zaistniałe w sprawie okoliczności jednoznacznie świadczą o tym, że jej pozostawienie do rozpoznania sądowi miejscowo właściwemu byłoby sprzeczne z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Takimi okolicznościami mogą zaś być tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie (nawet w istocie mylne, jakkolwiek powzięte w oparciu o racjonalne przesłanki) o braku warunków do rozpoznania danej sprawy w sposób w pełni obiektywny (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9-10, poz. 68; z dnia 10 grudnia 1999 r., III KO 98/99, Prok. i Pr. 2000, z. 3 poz. 7; z dnia 21 października 2008 r., IV KO 116/08, R-OSNKW 2008, poz. 2072; z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08, R-OSNKW 2008, poz. 2280).

Fakt powiązań zawodowych i towarzyskich stron postępowania, a zwłaszcza pokrzywdzonej z sędziami i prokuratorami z G. może stwarzać w odbiorze zewnętrznym przekonanie o nieobiektywnym rozpoznaniu sprawy, bez względu nawet na wynik tego postępowania. Aby uniknąć takiego oglądu sprawy przez zewnętrznych obserwatorów procesu, który byłby sprzeczny z dobrem wymiaru sprawiedliwości, uzasadnionym jest wyjątkowe odstępstwo od reguł właściwości miejscowej sądu.

[aw]